

Arrest

nr. 69 468 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 mei 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN DER AA, loco advocaat B. TAS, en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 februari 2009 een aanvraag tot afgifte van een visum type D in teneinde zijn Belgische echtgenote te kunnen vervoegen.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid willigde de visumaanvraag van verzoeker op 23 april 2009 in.

1.3. Verzoeker, die op 1 mei 2009 het Rijk binnenkwam, werd op 29 juni 2009 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 13 mei 2011 de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 25 mei 2011 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [H., A.] [...] van Tunesische nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing

Artikel 42 quater, §1 4 van de wet van 15.12.1980 er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Reeds op 01.02.2011 geeft de politie van Mechelen aan dat betrokkene en de echtgenote niet meer samenwonen. De gegevens van het rijksregister bevestigen dat betrokkene sedert 09.08.2010 als alleenstaande staat ingeschreven op een ander adres.

Het relatieverlag uitgevoerd op 08.03.2011 op het adres van betrokkene geeft aan dat de echtgenote inderdaad op een ander adres woont en dit wegens relationele problemen. Betrokkene zegt dat er voorlopige maatregelen genomen zijn.

Het relatieverlag uitgevoerd op 14.09.11 op het adres van de echtgenote geeft aan dat het koppel gescheiden leeft en dat een echtscheidingsprocedure lopende is. De burens bevestigen dat de echtgenote alleen woont.

Er is dus geen sprake meer van een gezinscel tussen beiden.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet dat, in het raam van een annulatieprocedure, nog nieuwe stukken kunnen worden voorgelegd ter terechtzitting. Het door verzoeker ter terechtzitting aan de Raad overgemaakte document dient daarom uit de debatten geweerd te worden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Schending van artikel 42quater, § 4, 4° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen.

Doordat de dienst Vreemdelingenzaken stelt dat op 1 februari 2011 de politie van Mechelen aangeeft dat verzoekende partij en mevrouw [L. R.] niet meer samenwonen. De gegevens van het rijksregister bevestigen dat verzoekende partij sedert 9 augustus 2010 als alleenstaande staat ingeschreven op een ander adres. Dat er geen sprake is van een gezinscel tussen beiden waardoor het recht op verblijf van verzoekende partij bijgevolg wordt ingetrokken.

Terwijl overeenkomstig artikel 42quater, § 4, 4° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat in een aantal gevallen het familielid zijn verblijfsrecht niet verliest, ook al voldoet hij niet langer aan de voorwaarden voor gezinshereniging.

Dat wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is met de EU-burger, het familielid zijn verblijfsrecht niet verliest wanneer er sprake is van een bijzonder schrijnende situatie en voorzover deze familieleden aantonen werknemer te zijn in België.

a. Schrijnende situatie:

De schrijnende situatie van verzoekende partij ligt hem erin dat hij zijn thuisland heeft verlaten om zijn echtgenote, mevrouw [L. R.], te volgen naar België. Hierbij heeft verzoekende partij datgene wat hij heeft opgebouwd in zijn thuisland dienen achter te laten. Immers verzoekende partij had na ervaring te hebben opgedaan in de toeristische sector, eerst als animator en daarna als verantwoordelijke van de ganse sportafdeling van een hotel gelegen in Kelibia, in dienst van de BRAVOCLUB (Italië), een eigen zaak opgericht dat uitgroeide tot een goeddraaiende café/biljartzaal.

Bij zijn aankomst in België heeft verzoekende partij alles in liet werk gesteld om zich zo snel als mogelijk te integreren in ons maa[t]schappelijk leven.

Verzoekende partij is in het bezit van een attest van deelname van de cursus Maatschappelijke Oriëntatie waarbij de Inburgering Provincie Antwerpen verklaart dat verzoekende partij heeft deelgenomen aan de cursus maatschappelijke oriëntatie in het Frans van 15 juni tot 11 juli 2009 (stuk 5).

Daarnaast heeft verzoekende partij op 16 juni 2009 een deelcertificaat van de module NT2 BREAK-THROUGH verkort ontvangen waaruit blijkt dat hij deze module, dewelke in totaal 80 lestijden omvat en deel uitmaakt van de opleiding NT2 RG1 verkort, met vrucht heeft beëindigd (stuk 6).

Zodoende is verzoekende partij in het bezit van een attest van inburgering dd. 5 oktober 2009 waaruit blijkt dat hij beide onderdelen heeft gevolgd (stuk 7).

Tevens heeft verzoekende partij op 21 januari 2010 een deelcertificaat van de module NT2 WAYSTAGE A+B ontvangen waaruit blijkt dat hij deze module, dewelke in 120 lestijden omvat en deel uitmaakt van de opleiding Nederlands tweede taal RG1, met vrucht heeft beëindigd met 65,67 % van het puntentotaal (stuk 8).

Vervolgens heeft verzoekende partij op 21 januari 2011 een deelcertificaat van de module NT2 THRESHOLD 2 A+B ontvangen waaruit blijkt dat hij deze module, dewelke in totaal 120 lestijden omvat en deel uitmaakt van de opleiding Nederlands tweede taal RG2, met vrucht heeft beëindigd met 66,00 % van het puntentotaal (stuk 9).

Ook heeft verzoekende partij zich ingeschreven in de Regionale Atletiekverenigingen Mechelen en dit sedert 19 april 2010 (stuk 10).

Aldus kan niet ontkend worden dat verzoekende partij al het mogelijk heeft gedaan om in onze gemeenschap te integreren.

Dat de oorzaak van het niet meer aanwezig zijn van een gezinscel daarenboven dient gezocht te worden bij de echtgenote van verzoekende partij, mevrouw [L. R.], dewelke op 16 juni 2010 een verzoekschrift tot voorlopige dringende maatregelen neerlegde ter griffie. Verzoekende partij heeft enkel en alleen zich akkoord verklaard met deze gevorderde maatregelen omdat hij allereerst zijn echtgenote de nodig ruimte wou geven en ten tweede de uitdrukkelijke hoop had dat na de periode van zes maanden zij beide terug samen zouden zijn. Verzoekende partij ging er immers vanuit dat na een korte bezinningsperiode zij beide elkaar zouden terugvinden.

Dat verzoekende partij in de overtuiging is dat hij geen enkele aanleiding heeft gegeven om hun huwelijk te beëindigen, getuige hiervan dat er momenteel noch door de echtgenote noch door verzoekende partij een verzoekschrift tot echtscheiding werd neergelegd.

Aangezien verzoekende partij zijn thuisland heeft verlaten om zijn echtgenote te volgen naar haar thuisland, hierbij zijn eigen zaak achterlatende om helemaal van nul terug te beginnen. Dat verzoekende partij hier aangekomen alles in het werk heeft gesteld om hier te integreren, door werk te zoeken, te vinden en behouden, door zich te engageren in het verenigingsleven alhier.

Nadat hij een succesvol parcours heeft afgelegd en zich hier almaar beter begint te voelen en een toekomst begint op te bouwen, legt zijn echtgenote een verzoekschrift neer waardoor hij afzonderlijk dient te verblijven en er geen gezinscel meer aanwezig is, waardoor er momenteel een bevel tot het verlaten van het grondgebied werd uitgevaardigd. Aldus is er sprake van een schijnende situatie.

b. Werknemer in België:

Aangezien verzoekende partij werkzaam is bij de nv Procter & Gamble, in een fabriek gelegen te Mechelen. Verzoekende partij is aldaar werkzaam in de hoedanigheid van arbeider met een voltijds contract (38 u per week) van bepaalde duur en dit sinds 17 augustus 2010 (stukken 11 t/m 13). Dat verzoeker voordien in hetzelfde bedrijf werkzaam was als interimarbeider."

3.2. Verweerder werpt het volgende op:

"[...]"

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker niet meer onder hetzelfde dak woont als zijn echtgenote.

Deze gegevens worden door verzoeker bevestigd en vinden hun steun in de stukken van het administratieve dossier.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker, die stelt dat hij zich bevindt in de schijnende situatie zoals omschreven in artikel 42quater §4 van de Wet van 15 december 1980, nalaat deze bewering te staven.

Voornoemd artikel bepaalt [w]at volgt:

§ 4, Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

4° hetzij bijzonder schijnende situaties dit rechtvaardigen, geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld; en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bij standsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet."

De verwerende partij heeft de eer te concluderen dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker blijkbaar als werknemer werkzaam is, uit geen enkel document blijkt dat hij zich in een bijzonder schijnende situatie bevindt.

Een voorgehouden integratie in België kan bezwaarlijk als een schijnende situatie worden beschouwd.

In iedere hypothese staat het vast dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van verblijf omdat hij niet meer samenwoont met zijn echtgenote en dat de verwerende partij, binnen de haar toegewezen bevoegdheid om controle uit te oefenen op de naleving van de verblijfsvoorwaarden voor de burgers van de Unie en hun familieleden en rekening houdende met de stukken zoals deze voorlagen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op redelijke wijze geoordeeld heeft dat een einde moest worden gemaakt aan verzoekers verblijf in het Rijk.

Verzoeker maakt, niet aannemelijk dat hij zich in het geval bevindt zoals beschreven in artikel 42quater §4 4° van de Wet van 15 december 1980.

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van het door verzoeker aangehaalde wetsartikel.

"[...]"

3.3. De Raad stelt vast verzoeker niet betwist dat hij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen geen gezinscel vormde met zijn echtgenote. Verzoeker houdt evenwel voor dat zijn verblijfsrecht niet kon beëindigd worden op basis van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet omdat hij zich bevindt in een situatie zoals omschreven in artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling voorziet dat geen einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht dat een vreemdeling geniet als familielid van een burger van de Unie, in de omstandigheden die zijn bepaald in artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet, indien deze vreemdeling zijn situatie bijzonder schrijnend is en hij kan aantonen *“werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”* De voorwaarden die zijn opgenomen in artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet zijn cumulatieve voorwaarden.

Verzoeker betoogt dat hij inspanningen leverde om zich te integreren en zich te engageren in het verenigingsleven, hij stelt dat hij zijn professionele activiteit in zijn land van herkomst stopzette, hij beweert dat zijn echtgenote het initiatief nam om de gezamenlijke vestiging te beëindigen en hij geeft aan dat hij zich in België goed voelt, dat hij succesvol is en een toekomst wil opbouwen in het Rijk. Zijn uiteenzetting laat evenwel niet toe te besluiten dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de wet handelde door zijn situatie niet als bijzonder schrijnend te beschouwen. Uit het gebruik van het woord *“bijzonder”* in artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet blijkt namelijk dat enkel ongewone of uitzonderlijk schrijnende situaties door verweerder dienen te worden weerhouden. Verzoeker maakt, door een situatie te omschrijven die zich veelal voordoet wanneer een vreemdeling zijn land van herkomst verlaat om zijn partner in België te vervoegen en vervolgens geconfronteerd wordt met relationele problemen, niet aannemelijk dat verweerder zijn situatie ten onrechte niet als bijzonder schrijnend aangemerkt heeft. Hij toont daarenboven ook niet aan dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. De stelling van verzoeker ter terechtzitting dat zijn situatie gewijzigd is – waarbij hij verduidelijkt dat hij zich intussen met zijn echtgenote heeft verzoend en sedert 24 augustus 2011 weer met haar op hetzelfde adres woont – laat evenmin toe een schending van 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet vast te stellen. Indien verzoeker meent dat hij, gelet op de voorgehouden veranderde situatie, opnieuw een recht op verblijf als echtgenoot van een Belgische vrouw kan laten gelden, staat het hem vrij hiertoe een met stukken gestaafde aanvraag in te dienen. De bestreden beslissing op zich vormt hiertoe geen beletsel.

Een schending van artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK